

Diada Missionera

La Delegació diocesana de Lleida ha tancat el curs amb la I Diada Missionera. Una cinquantena de persones, agents de comunitat, animadors de parròquia i preveres, s'han aplegat a les instal·lacions de la Cova del Pare Palau d'Aitona, el matí del dissabte 20 de juny. Havien estat convocats sota el lema «Estem cridats a sembrar». La diada s'ha obert amb les paraules de benvinguda de la delegada diocesana, Caritat Mercadé, que ha passat la paraula al bisbe Joan.

A continuació, Alexis Bueno, jesuïta que ha estat dos anys com

a missioner al Txad, i Carol Garcia, membre associat de les germanes de Ntra. Sra. d'Àfrica i que ha estat a diversos països africans acompanyant malalts de sida i actualment és missionera al poble on viu, Almacelles, han compartit la seva experiència.

Abans de finalitzar, el bisbe Joan ha encoratjat els participants a continuar la tasca amb esperit missioner, mentre aquests, agraïts per la jornada, han demanat que en endavant es continuïn preparant.

Mónica Cabezuelo

Visita pastoral a Puigverd, Artesa, els Alamús i Bell-lloc

El bisbe Joan Piris ha mantingut aquests darrers dies una intensa activitat pastoral, realitzant visites a les parròquies d'Artesa, Puigverd, Els Alamús i Bell-lloc.

El dijous 18 de juny, el nostre pastor es va desplaçar a Artesa de Lleida, on va celebrar l'Eucaristia, presidir l'assemblea de feligresos, així com visitar els malalts.

L'endemà, acompanyat per Mn. Lucas Evung, rector de la unitat parroquial que formen les parròquies

d'Artesa i Puigverd, el Sr. Bisbe va desplaçar-se fins a aquesta darrera població on va continuar la visita pastoral. El dissabte, 20 de juny, el bisbe Joan va canviar d'arxiprestat i va iniciar la visita pastoral a la unitat parroquial que formen Els Alamús i Bell-lloc d'Urgell. En aquesta darrera població, el seu rector, Mn. Rubén Darío Sánchez, va acompanyar-lo en la visita als malalts, a la residència d'ancians i a l'assemblea de fidels.

El diumenge, 21 de juny, el bisbe de Lleida va realitzar la visita pastoral als Alamús.

AJUDANT A VIURE

Qui l'hi va parlar de Jesús?

L'Evangelí de Lluc (7,1-10) explica la curació d'un malalt, criat d'un centurió romà, després que el seu amo hagués presentat a Jesús la seva petició per mitjà d'unes persones. Una escena en la que Jesús arriba a fer una gran lloança de la Fe d'aquell romà, del qual el text només diu «que havia sentit parlar de Jesús».

Però, la qüestió és: Qui l'hi va parlar de Jesús a aquest militar estranger, pagà i membre de les forces d'ocupació? Qui va ser l'intermediari? Qui va fer aquest servei d'evangelització?

Quan els cristians multipliquem tantes reunions i assemblees i en participem, cercant noves maneres per oferir en millors condicions la Bona Nova enmig de la nostra societat tan canviada, ens hauríem de fer aquesta pregunta ben concreta: Parlem de Jesús? En parlem entre nosaltres? Parlem de Jesús als altres, als de casa i als de fora de casa? Deixant de banda tantes altres qüestions no tan fonamentals, hauríem de parlar més de Jesús i procurar que tots poguessin sentir-ne parlar més, d'Ell.

És allò que llegim a l'Evangelí de Marc (16,15-20). Jesús s'apareix als onze Apòstols i els envia en missió. Una missió acompanyada de «signes», que volen manifestar el poder decisiu del Ressuscitat sobre el Mal i la Mort. I una missió universal: Aneu a tot el món. Proclameu la Bona Nova a tota la creació. Ells ho fan per tot arreu amb la finalitat de fer néixer i créixer la fe, i aquesta és també la nostra tasca dia rere dia.

Naturalment, per a poder parlar de Jesús, hem de tenir experiències de trobada personal amb Ell, perquè això nostre no és prioritàriament una doctrina o una ètica. És la persona viva de Jesús que hem d'acollir personalment per a trobar el sentit últim i definitiu a la nostra història.

Vivim amb goig la fe cristiana, però ¿som conscients del servei que altres ens han fet en la família, en l'escola, en els grups parroquials, i en tants altres àmbits, ajudant-nos a rebre el do de la fe i a créixer en ella? ¿Els hi estem profundament agraïts perquè ens han transmès allò més valuós que tenim? Des de la nostra llibertat, i en ocasions amb dificultats, sobretot en determinada edat, hem arribat a reconèixer i acollir el do de la fe. Però estem convençuts d'haver arribat a conèixer Jesús gràcies a altres creients, tot i que és el Senyor qui ens estava cridant de tantes maneres.

No es tracta d'un transvasament d'idees o valors, normes i pràctiques, sinó d'ajudar a tot arreu a prestar atenció, a prendre consciència, a descobrir i a assaborir la joia de mirar la vida des de la perspectiva de Jesús. Creure és una gràcia, però també una decisió que ens fa estar amb el Senyor per a viure amb Ell. Creure en Jesús és un acte de llibertat, però comporta també el que podríem dir una responsabilitat social. Com ho ha demostrat l'Església des del dia de la Pentecosta, mostrant amb tota evidència la seva dimensió pública i anunciant a tothom i sense por la pròpia fe. I tots els batejats hem rebut la mateixa missió i la necessària capacitat «perquè Déu, donant-nos l'Esperit Sant, ha vessat el seu amor en els nostres cors» (Rm 5,5).

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe,

† Joan Piris
Bisbe de Lleida

ENTREVISTA

► **LLORENÇ PUIG**

Lloada sigui la natura

Laudato si', l'esperada encíclica del papa Francesc sobre la cura del medi ambient, insisteix sovint que «això de l'ecologia no és simplement una qüestió romàntica o estètica; ens diu que hi ha una forta relació entre els problemes socials i ecològics». La preocupació del Papa per la degradació de la natura és evident, perquè «els problemes ecològics provoquen moltes víctimes, especialment en els països més pobres». El P. Llorenç Puig, membre del Grup d'Ètica i Sostenibilitat de Cristianisme i Justícia, analitza el text.

Quins canvis planteja per solucionar els problemes mediambientals?

Proposa no simplement solucions tècniques —que són sempre insuficients i parcials—, sinó anar a l'arrel del problema, que es troba en el cor humà. De fet, diu que els problemes socials i econòmics tenen un mateix origen: la separació del món, l'avidesa, la força dels poders econòmics i financers que cerquen els resultats immediats.

I llavors, quines propostes fa?

Són radicals: planteja un veritable «itinerari ètic i espiritual» que canviï la nostra manera de veure el món, les relacions amb els altres i amb la natura. Per això parla de «conversió ecològica». Francesc ho expressa dient que «tot canvi necessita motivacions i un camí educatiu» que cal seguir a fons.

Quina valoració fa de l'encíclica?

Té el to valent i clar habitual en el papa Francesc, tot i que és un text dens i rigorós. I vol ajudar que tots, creients i no-creients, començant pels lectors catòlics, prenguem consciència que la qüestió ecològica no és perifèrica o un luxe d'uns quants conservacionistes, sinó quelcom ben central en la nostra fe perquè toca la nostra relació amb el món, amb Déu i amb els més pobres.

PREGÀRIES DE LA M. TERESA

Per la futura mare

Déu meu que dónes goig, coratge i força per posar un nou ésser al món. Fes que la mare d'aquest infant estigui orgullosa i agraïda de ser la més afortunada de les criatures.

Santa Maria, Mare dolcíssima, dóna a aquesta dona el teu cor tan ple d'amor i d'humilitat, i mostra-li que una família hauria de ser feliç, com ho vas ser tu a una establia de Betlem.

Senyor, concedeix a aquesta dona el teu amor, perquè el pugui transmetre just quan neixi el seu fill. Aleshores, el nen que naixerà serà desitjat i estimat, i esmerçarà la vida a portar el teu amor a la gent d'aquesta terra.

Amén.

Mare Teresa de Calcuta

SER PADRES

Decálogo de la acción de perdonar

1. Perdonar es una decisión personal que uno toma.
2. El perdón no es un regalo para el culpable, sino algo que voluntariamente elaboramos en nuestro interior.
3. El ofensor no tiene por qué saber que ha sido perdonado.
4. El perdón no significa reconciliación.
5. Tampoco implica que una acción que nos ha hecho daño sigue ocurriendo: habrá que poner los medios para que no nos produzca más dolor.
6. Tampoco el ofensor merece la reconciliación cuando el daño que ha causado ha sido tan grande que no se puede confiar más en él/ella.
7. Para que haya reconciliación es necesario que el ofensor pida perdón y se proponga no volver a hacer daño: el perdón no necesita que el culpable se excuse.
8. El perdón no tiene por qué hacer desaparecer inmediatamente el dolor asociado a la ofensa.
9. El perdón modifica los pensamientos, sentimientos y conductas negativas respecto al ofensor, no porque el ofensor no sea merecedor de ellos, sino por la libre decisión compasiva de la víctima.
10. El perdón permite que la dolorosa experiencia vivida adquiera un nuevo significado para las personas implicadas: el daño perdonado puede contribuir a la mejoría de una relación.

Dr. Paulino Castells

(*Creer con padres separados*, Plataforma Editorial)

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

«El fruit de l'Esperit és amor»

La vida cristiana és vida en l'Esperit de Jesús, sintonitzant amb els seus sentiments. I com es nota que som en l'Esperit? Sant Pau ho diu molt bé: «... El fruit de l'Esperit és amor, pau, goig, paciència, benvolença, bondat, fidelitat, dolcesa i domini d'un mateix...» (Ga 5,22). L'amor és el primer fruit de la presència de l'Esperit, però no sols l'amor-agape que busca el bé de l'altre i es lliura, sinó el que brolla d'unes entranyes de misericòrdia, l'amor que és compassió. Jesús es commou sovint davant les multituds afamades i desesperançades, davant dels leprosos, davant dels pobres... I quan l'evangeli descriu el seu sentiment, fa servir un verb que té a veure amb les entranyes: «Se li commogueren les entranyes», «tingué un estremiment de compassió». És el verb emprat per descriure l'emoció profunda del pare del fill pròdig quan veu venir el seu fill (Lc 15,21), i el ressò intern que té el bon samarità en veure aquell pobre home malferit (Lc 10,33). Commoure's, compadir-se demana un cor que vibri, un cor que senti, com el de Jesús.

Fra Josep Manuel Vallejo

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL

Accés al Breviari

20. ■ Dilluns (litúrgia hores: 4a setm.) [Ex 14,5-18 / Sl: Ex 15,1-2.3-4.5-6 / Mt 12,38-42]. Sant Elies, profeta (s. ix aC); sant Torlaci, bisbe; sants Pau i Sisenand, diaques i mrs. a Còrdova; santa Margarida, vg. i mr.; santa Liberata, vg. i mr.

21. ■ Dimarts [Ex 14,21-15,1 / Sl: Ex 15,8-9.10 i 12.17 / Mt 12,46-50]. Sant Llorenç de Bríndisi (1559-1619), prev. caputxí i doctor de l'Església. Sant Daniel, profeta (s. VII-VI aC); santa Pràxedes, vg.

22. □ Dimecres [Ex 16,1-5.9-15 / Sl 77 / Jn 20,1.11-18]. Santa Maria Magdalena (de Magdala), deixebra de Jesús. Sant Teòfil, pretor romà màrtir; sant Menelau, abat.

23. □ Dijous [Ga 2,19-20 / Sl 33 / Jn 15,1-8]. Santa Brígida (Suècia 1303 - Roma 1373), rel. viuda, fund. Institut del Salvador i copatrona d'Europa. Sant Bernat d'Alzira i santes Maria i Gràcia, mrs.; santa Cunegunda, rel. franciscana.

24. ■ Divendres [Ex 20,1-17 / Sl 18 / Mt 13,18-23]. Sant Víctor, mr.; sant Borís, mr.; santa Cristina, vg. i mr.; beates Pilar, Maria-Àngels i Teresa, vgs. carmelitanes i mrs. a Guadalajara.

25. ■ Dissabte [Ac 4,33;5,12.27-33;12,1b-2 (o bé: Ac 11,19-21;12,1-2.24) / Sl 66 / 2Co 4,7-15 / Mt 20,20-28]. Diada de Sant Jaume (anomenat el Major), apòstol (†44, per Pasqua), de Betsaida, germà de Joan (fills de Zebedeu), patró d'Espanya. Santa Valentina, verge i màrtir.

26. ■ † Diumenge vinent, XVII de durant l'any (lit. hores: 1a setm.) [2Re 4,42-44 / Sl 144 / Ef 4,1-6 / Jn 6,1-15]. Sant Joaquim i santa Anna, pares de la Verge Maria (tradicció iniciada s. II).

DIUMENGE XVI DE DURANT L'ANY

▮ Lectura del llibre de Jeremies (Jr 23,1-6)

Ai dels pastors que perden i dispersen les ovelles del meu ramat, diu l'oracle del Senyor. Per això el Senyor, Déu d'Israel, diu als pastors del meu poble: «Vosaltres heu dispersat les meves ovelles i les heu fetes fugir, en lloc de fer-ne el recompte. Doncs ara jo passaré comptes amb vosaltres per reclamar tot el mal que heu fet, diu l'oracle del Senyor. I totes les ovelles que em queden, jo mateix les recolliré de tots els països on les havia fet fugir, i les faré tornar als seus prats. Allà seran fecundes i s'hi multiplicaran. Els donaré pastors que les menin, i ningú no tornarà a fer-los por, ni a esferir-les, ni en mancarà cap, diu l'oracle del Senyor.

»Vénen dies, diu l'oracle del Senyor, que faré germinar un rebrot legítim del llinatge de David, i serà un rei excel·lent, que farà regnar en el país la justícia i el bé. En els seus dies Judà no sofrirà cap mal i Israel viurà segur. El seu nom serà: El-Senyor-és-el-nostre-bé.»

▮ Salm responsorial (22)

R. *El Senyor és el meu pastor, no em manca res.*

El Senyor és el meu pastor, no em manca res, / em fa descansar en prats deliciosos; / em mena al repòs vora l'aigua, / i allí em retorna. / Em guia pels camins segurs / per l'amor del seu nom. R.

Ni quan passo per barrancs tenebrosos / no tinc por de res, / perquè us tinc vora meu; / la vostra vara de pastor, / m'assestena i em conforta. R.

Davant meu pareu taula vós mateix, / i els enemics ho veuen; / m'heu ungit el cap amb perfums, / ompliu a vessar la meva copa. R.

Oh, sí! La vostra bondat i el vostre amor / m'acompanyen tota la vida, / i viuré anys i més anys / a la casa del Senyor. R.

▮ Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes (Ef 2,13-18)

Germans, vosaltres abans éreu lluny de les promeses però ara la sang del Crist us ha apropiat. Ell és la nostra pau. De dos pobles, n'ha fet un de sol, ja que ell ha destruït la barrera que els separava i els mantenia enemics, abolint en el seu propi cos la Llei i els preceptes. Així ha posat pau entre tots dos pobles i ha creat una nova humanitat centrada en ell. Per la seva mort en la creu ha fet morir l'enemistat i, units en un sol cos, els ha reconciliat tots dos amb Déu. Per això ha vingut a portar-nos la Bona Nova de la pau: la pau a vosaltres, que éreu lluny, i la pau als qui eren a prop. Per ell uns i altres tenim entrada al Pare, guiats per un sol Esperit.

▮ Lectura de l'evangeli segons sant Marc (Mc 6,30-34)

En aquell temps, els apòstols es reuniren amb Jesús i li parlaren de tot el que havien fet i ensenyat. Ell els diu: «Veniu ara tots sols en un lloc despoblat i reposeu una mica». Perquè molta gent anava i venia i no els deixava temps ni de menjar. Se n'anaren, doncs, tots sols amb la barca cap a un lloc despoblat. Però algú els veié quan marxaven; molts ho van saber, hi van córrer a peu de tots els pobles i arribaren primer que ells. Quan Jesús desembarcà, veié una gran gentada i se'n compadí, perquè eren com ovelles sense pastor. I es posà a instruir-los llargament.

▮ Lectura del libro de Jeremías (Jr 23,1-6)

Ay de los pastores que dispersan y dejan perecer las ovejas de mi rebaño —oráculo del Señor—. Por eso, así dice el Señor, Dios de Israel: «A los pastores que pastorean mi pueblo: Vosotros dispersasteis mis ovejas, las expulsasteis, no las guardasteis; pues yo os tomaré cuentas, por la maldad de vuestras acciones —oráculo del Señor—. Yo mismo reuniré el resto de mis ovejas de todos los países adonde las expulsé, y las volveré a traer a sus dehesas, para que crezcan y se multipliquen. Les pondré pastores que las pastoreen; ya no temerán ni se espantarán, y ninguna se perderá —oráculo del Señor.

»Mirad que llegan días —oráculo del Señor— en que suscitaré a David un vástago legítimo: reinará como rey prudente, hará justicia y derecho en la tierra. En sus días se salvará Judá, Israel habitará seguro. Y lo llamarán con este nombre: El-Señor-nuestra-justicia.»

▮ Salmo responsorial (22)

R. *El Señor es mi pastor, nada me falta.*

El Señor es mi pastor, nada me falta: / en verdes praderas me hace recostar; / me conduce hacia fuentes tranquilas / y repara mis fuerzas. R.

Me guía por el sendero justo, / por el honor de su nombre. / Aunque camine por cañadas oscuras, / nada temo, porque tú vas conmigo: / tu vara y tu cayado me sosiegan. R.

Preparas una mesa ante mí, / enfrente de mis enemigos; / me unges la cabeza con perfume, / y mi copa rebosa. R.

Tu bondad y tu misericordia me acompañan / todos los días de mi vida, / y habitaré en la casa del Señor / por años sin término. R.

▮ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Efesios (Ef 2,13-18)

Hermanos: Ahora estáis en Cristo Jesús. Ahora, por la sangre de Cristo, estáis cerca los que antes estabais lejos. Él es nuestra paz. Él ha hecho de los dos pueblos una sola cosa, derribando con su carne el muro que los separaba: el odio. Él ha abolido la Ley con sus mandamientos y reglas, haciendo las paces, para crear con los dos, en él, un solo hombre nuevo. Reconcilió con Dios a los dos pueblos, uniéndolos en un solo cuerpo mediante la cruz, dando muerte, en él, al odio.

Vino y trajo la noticia de la paz: paz a vosotros, los de lejos; paz también a los de cerca. Así, unos y otros, podemos acercarnos al Padre con un mismo Espíritu.

▮ Lectura del santo evangelio según san Marcos (Mc 6,30-34)

En aquel tiempo, los apóstoles volvieron a reunirse con Jesús y le contaron todo lo que habían hecho y enseñado. Él les dijo: «Venid vosotros solos a un sitio tranquilo a descansar un poco.» Porque eran tantos los que iban y venían que no encontraban tiempo ni para comer. Se fueron en barca a un sitio tranquilo y apartado. Muchos los vieron marcharse y los reconocieron; entonces de todas las aldeas fueron corriendo por tierra a aquel sitio y se les adelantaron. Al desembarcar, Jesús vio una multitud y le dio lástima de ellos, porque andaban como ovejas sin pastor; y se puso a enseñarles con calma.

Faç de Crist. Pintura sobre taula de l'anomenat Mestre de Robredo, Museu del Prado (Madrid)

COMENTARI

Servents del ramat, no amos

Per no ser mercenaris de l'Evangeli, ens pot il·luminar Marc 6, 6b-34. Jesús envia els Dotze. Acabada la missió, els apòstols es reuniren amb Jesús i li expliquen tot el que han fet i ensenyat. Jesús els invita a descansar: «Veniu ara vosaltres sols en un lloc despoblat i reposeu una mica». Perquè hi havia tanta gent que anava i venia, que no els quedava temps ni de menjar. Se n'anaren amb la barca cap a un lloc despoblat.»

Jesús, que envia els apòstols a treballar, ell mateix els envia a *descansar*: hi ha un descans pagat que és divertiment, alienació; hi ha un descans cristià que és re-creació. Aquesta paraula té un sen-

tit teològic molt dens: re-crear, tornar a crear. Vam ser creats a imatge de Déu, però aquesta imatge es clivellà; a causa de la rutina, la mediocritat —la nàusea de Déu— en la nostra vida evangèlica; la professionalitat sense ànima en el nostre apostolat i la insensibilitat sense cor davant les necessitats del poble sense evangelitzar. Ens cal l'autenticitat de la nostra vida evangèlica, el fervor de l'esperit, la responsabilitat del nostre compromís apostòlic.

Cal que hi hagi tres condicions perquè ens pugui re-crear: un lloc solitari, la solitud del cor, amb Ell. 1) Lloc solitari: la primera creació va tenir lloc al paradís, la segona al desert. Necessitem un espai on les coses no ens distreguin, un lloc on només Déu

estigui present. 2) Tot sols: crear és fer del no-res; hem de tornar al silenci de la disponibilitat pura de la primera creació, necessitem pacificar la sensibilitat. 3) Amb Ell: les condicions anteriors tenen com a fi disposar la trobada eficaç amb el Senyor i el Mestre. Sense Ell no podem fer res. Sense Creador no hi ha creació i sense Redemptor no hi ha re-creació. Revifem l'amistat amb el Mestre, aquella amistat en la qual ell ens pot revelar el Pare. Acceptem amb docilitat totes les paraules del Mestre. Déu crea per la seva Paraula —el Fill— i no té cap més mitjà per a re-crear-nos. Posem-nos en total disponibilitat davant Déu que ens vol fer Fills en el Fill.

Ignasi Ricart, claretià

NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

Fi de curs a l'IREL

El passat 10 de juny, l'IREL-ISCAR de Lleida va celebrar l'acabament del curs 2014/2015. Després de l'Eucaristia, representants dels alumnes que han finalitzat els seus estudis de Batxiller, Llicenciatura o Grau, així com de formació en Animació de Comunitat, van fer els seus parlaments. El pica-pica final va acabar d'arrodonir l'acte.

Cal notar que el nombre d'alumnes matriculats en el curs 2014/2015 han estat 232, distribuïts en: 168 alumnes ordinaris, 23 alumnes extraordinaris, 12 alumnes del Departament de Pastoral Aplicada i 29 alumnes que es formaven com Animadors de Comunitat. Tanmateix cal afegir la munió de persones que hi han assistit als actes organitzats per l'IREL.

També, cal destacar la qualitat de les tesines de llicenciatura de cinc dels nostres alumnes, als quals felicitem.

Vida Creixent clou el curs 2014-2015

El 17 de juny, amb una nombrosa trobada de membres de tota la diòcesi, va tenir lloc a l'Acadèmia Maria-

na la cloenda del curs de Vida Creixent. A un quart d'onze del matí, al saló d'actes, es va donar la benvinguda, seguida d'una pregària. Tot seguit, Mn. Antonio Agelet va fer una dissertació sobre l'exhortació apostòlica *Evangelii Gaudium*, tot presentar-nos detalladament el seu autor, el papa Francesc, planera i magistralment, tal com ell ens té acostumats.

Després d'una estona de descans i de la tradicional mossadeta, va haver una reunió en petits grups per a treballar el darrer tema titulat «El Déu bo i bell».

A les 13 h, la celebració de l'Eucaristia, presidida pel nostre bisbe Joan Piris.

Tot seguit, després del dinar, va tenir lloc l'assemblea en la qual es van tractar diversos assumptes relacionats amb la bona marxa de Vida Creixent.

Josep M. Condal

Fi de curs del Voluntariat Vicencià

Fa unes setmanes, un bona part del grup de persones implicades en aquest voluntariat, fundat a França per sant Vicenç de Paül al segle XVII, que ve desenvolupant la seva tasca sociocaritativa a la parròquia de Sant Andreu de Lleida, han celebrat la seva trobada de fi de curs per avaluar el treball durant aquests mesos, en les seves diferents comissions: la d'ajut a les famílies del barri, la de reforç escolar a infants, la de costura, i la del repartiment d'esmorzars a persones en situació de sense llar.

El balanç ha estat positiu. Donat el nombrós grup de persones que acudeixen setmanalment per ser acompanyats i ajudats, s'ha demanat als voluntaris presents si de cara el curs vinent podrien augmentar, en algun dia més, la seva dedicació.

L'empremta d'Óscar Romero

Julián Filochowski, amic personal de Mons. Óscar Romero, va pronunciar, el passat 12 de juny, una confe-

AGENDA

Adoració diürna a l'Església de Sant Pere (juliol, agost i setembre)

De dilluns a divendres de 10 a 12 h
12 h - Eucaristia
Dissabtes de 10 a 12 h

- **Diumenge, 19 de juliol:**
—12.30 h, Confirmacions a la parròquia del Soleràs.
- **Divendres, 24 de juliol:**
—19.30 h, Eucaristia i Processó dels Fanalets. Parròquia del Carme.
—20.30 h, Romeria dels Fanalets, inici davant l'església de la Mare de Déu del Carme a la Rambla de Ferran.
- **Dissabte, 25 de juliol. Sant Jaume:**
—Visita Pastoral a Castellidans i l'Albagés.

rència a l'IREL. Filochowski, va acompanyar Óscar Romero en diferents moments de la seva vida, com per exemple en la reunió de la Conferència Episcopal de l'Amèrica Llatina a Puebla (Mèxic), l'any 1979. També el dia del seu enterrament i beatificació. «Romero va defensar els pobres i va ser un màrtir i profeta de la pau, com Gandhi i Luther King», va dir.

El ponent va recordar que l'any 2010 les Nacions Unides va declarar el dia 24 de març, dia del seu assassinat, com el Dia internacional pel dret a la veritat en relació a la violació dels drets humans i a favor de la dignitat de les víctimes.

AYUDANDO A VIVIR

¿Quién le había hablado de Jesús?

El Evangelio de Lucas (7,1-10) cuenta la curación de un enfermo, criado de un centurión romano, después de que su dueño hubiera presentado a Jesús su petición por medio de unas personas. Una escena en la que Jesús llega a hacer una gran alabanza de la Fe de aquel romano, de quien el texto sólo dice «que había oído hablar de Jesús».

Sin embargo, la cuestión es: ¿Quién le habló de Jesús a este militar extranjero, pagano y miembro de las fuerzas de ocupación? ¿Quién fue el intermediario? ¿Quién hizo este servicio de evangelización?

Cuando los cristianos multiplicamos tantas reuniones y asambleas y participamos, buscando nuevas maneras de ofrecer en mejores condiciones la Buena Nueva en medio de nuestra sociedad tan cambiada, deberíamos hacernos esta pregunta bien concreta: ¿Hablamos de Jesús? ¿Lo hacemos entre nosotros? ¿Hablamos de Jesús a los demás, a los de casa y los de fuera de casa? Dejando de lado tantas otras cuestiones no tan fundamentales, deberíamos hablar más de Jesús y procurar que todos pudieran oír hablar más de Él.

Es lo que leemos en el Evangelio de Marcos (16,15-20). Jesús se aparece a los once Apóstoles y los envía en misión. Una misión acompañada de «signos», que quieren manifestar el poder decisivo del Resucitado sobre el Mal y la Muerte. Y una misión universal: Id por todo el mundo. Proclamad la Buena Nueva a toda la creación. Ellos lo hacen en todas partes con el fin de hacer nacer y crecer la fe, y ésta es también nuestra tarea día tras día. Naturalmente, para poder hablar de Jesús, debemos tener experiencias de encuentro personal con Él, porque lo nuestro no es prioritariamente una doctrina o una ética. Es la persona viva de Jesús la que debemos acoger personalmente, para encontrar el sentido último y definitivo en nuestra historia.

Vivimos con alegría la fe cristiana, pero ¿somos conscientes del servicio que otros nos han hecho en la familia, en la escuela, en los grupos parroquiales, y en tantos otros ámbitos, ayudándonos a recibir el don de la fe y a crecer en ella? ¿Les estamos profundamente agradecidos porque nos han transmitido lo más valioso que tenemos? Desde nuestra libertad, y en ocasiones con dificultades, sobre todo a determinada

edad, hemos llegado a reconocer y acoger el don de la fe. Pero estamos convencidos de haber llegado a conocer a Jesús gracias a otros creyentes, aunque es el Señor quien nos estaba llamando de tantas maneras.

No se trata de un trasvase de ideas o valores, normas y prácticas, sino de ayudar en todas partes a prestar atención, a tomar conciencia, a descubrir y saborear la alegría de mirar la vida desde la perspectiva de Jesús. Creer es una gracia, pero también una decisión que nos hace estar con el Señor para vivir con Él. Creer en Jesús es un acto de libertad, pero conlleva también lo que podríamos llamar una responsabilidad social. Como lo ha demostrado la Iglesia desde el día de Pentecostés, mostrando con toda evidencia su dimensión pública y anunciando a todos y sin miedo la propia fe. Y todos los bautizados hemos recibido la misma misión y la necesaria capacitación «porque Dios, dándonos el Espíritu Santo, ha derramado su amor en nuestros corazones» (Rm 5,5).

Recibid el saludo de vuestro hermano obispo,

† **Joan Piris**
Obispo de Lleida

Per publicar notícies, les podeu enviar a: mcs.bisbatlleida@gmail.com

Per publicar dades a l'agenda, aneu al web del Bisbat de Lleida (<http://www.bisbatlleida.org>), apartat Agenda, i entreu les dades

Per col·laborar econòmicament amb la Delegació de Mitjans de Comunicació Social del Bisbat de Lleida: Banco Sabadell-Atlántico: ES98-0081-0455-94-0006223737